

Súd: Okresný súd Nové Mesto nad Váhom
Spisová značka: 1T/39/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3518010136
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 01. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ivan Pavlovič
ECLI: ECLI:SK:OSNM:2022:3518010136.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom, samosudcom JUDr. Ivanom Pavlovičom, v trestnej veci obžalovaného K. I., R.. XX.XX.XXXX C. T., trestne stíhaného pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. b) Trestného zákona č. 300/2005 Z. z. v znení účinnom v čase spáchania skutku (ďalej len „Trestný zákon“) na hlavnom pojednávaní konanom v Novom Meste nad Váhom dňa 20. januára 2022 t a k t o

rozhodol:

Obžalovaný: K. I. B. W. V. C. Č. Í. J., R.. XX.XX.XXXX C. T., T. D. K. Č., K. XXX/XX, R. I., sa podľa § 285 písm. a) Trestného poriadku o s l o b o d z u j e spod obžaloby Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.03.2018, Pv 830/17/3304 - 60, pre skutok právne posúdený v obžalobe ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona na skutkovom základe, že od presne nezisteného času do 16.11.2017 v rodinnom dome v obci Č., K. XXX/XX, vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím a fyzicky napadol svoju družku poškodenú N. N., potom ako odišla zo spoločnej domácnosti, ju prosil, aby sa vrátila, vyhrážal sa jej SMS správou, že vyvráždí celú jej rodinu od toho najmenšieho, prišiel ju odvieť od otca zo I. Q., pričom počas jazdy do Č.O. ju fyzicky napadol, pred predajňou Lidl v R. K. R. C. ju za vlasy vytiahol z auta, odkiaľ pred ním ušla k starej matke, prostredníctvom sms sa jej od augusta 2017 vyhrážal, že skape pomaly, ale isto, vulgárne jej nadával, napísal jej, že jej dôjde najebať guľku do hlavy, tiež sa jej vyhrážal dňa 17.11.2017, že ak s niekým bude mať pomer vystrieľa do neho celý zásobník, čím mohol vzbudiť u poškodenej dôvodu obavu o jej život a zdravie, pretože nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd Nové Mesto nad Váhom vedie proti obžalovanému trestné konanie pre V. Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom zo dňa 09.03.2018, Pv 830/17/3304 - 60, pre skutok právne posúdený v obžalobe ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona uvedenom v obžalobe.

Súd vo veci nariadil hlavné pojednávanie, ktoré vykonal v dňoch 25.02.2019, 01.07.2019, 04.11.2019, 07.11.2019 a 12.11.2019. Po otvorení hlavného pojednávania samosudca zistil, že obžalovaný ani prokurátor nechcú uzatvoriť dohodu o vine a treste. Obžalovaný po prečítaní obžaloby, poučení o právach obžalovaného a podľa § 257 Trestného poriadku uviedol, že je nevinný. Následne bolo na hlavnom pojednávaní vykonané dokazovanie výsluchom obžalovaného, poškodenej, svedkov S. K., Q. N., K. N., Q. K., T. N., výsluchom znalkyne K.. Q. I. D. N.. z odboru klinickej psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, čítaním znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 105/2017 K.. I. Q. a č. 7/2018 K.. K. V., a čítaním listinných dôkazov, ktoré sa vzťahujú na

predmetnú vec a osobu obžalovaného a to najmä zápisníc o konfrontácií medzi poškodenou a svedkom K. N., poškodenou a svedkyňou Q. K., elektronická komunikácia, lekárske správy na poškodenú, správy o povesti obžalovaného č.1. 303 - 305, odpisy z registra trestov. Rozsudkom zo dňa 12.11.2019 prvostupňový súd oslobodil obžalovaného spod obžaloby z dôvodu, že nebolo dokázané, že sa stal skutok, pre ktorý je obžalovaný stíhaný.

Na podklade odvolania prokurátora Okresnej prokuratúry Nové Mesto nad Váhom proti rozsudku zo dňa 12.11.2019, Krajský súd v Trenčíne uznesením sp. zn. 3To/38/2020-416 zo dňa 27.01.2021 rozhodol tak, že zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil okresnému súdu, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol. Z odôvodnenia odvolacieho súdu vyplýva, že primárnou úlohou okresného súdu bude správne podriaďiť skutkové okolnosti v skutkovej vete obžaloby pod pojem „skutok“ v procesnom význame, teda ustáliť, či obžaloba je podaná pre jeden skutok v procesnom význame alebo viac skutkov. Nanovo bude nevyhnutné sa zaoberať obsahom vykonaných dôkazov za účelom ustálenia, ktoré z obžalobou uvádzaných konkrétnych jednotlivých konaní obžalovaného vykonané dôkazy bez akýchkoľvek pochybností preukazujú a ktoré nie a u tých udalostí, ktoré vykonané dôkazy preukazujú bude nevyhnutné ustáliť, ktorá verzia týchto udalostí má byť podkladom pre rozhodnutie o obžalobe podľa § 278 ods. 1 Trestného poriadku. Až na základe skutkového stavu, ustáleného v súlade so zákonom osobitne vo vzťahu ku každej jednotlivéj udalosti, uvedenej v skutkovej vete obžaloby, bude možné pristúpiť k právnomu posúdeniu, či zistený skutkový stav je vôbec možné subsumovať pod prokurátorom navrhované právne posúdenie alebo pod skutkovú podstatu iného trestného činu a procesne správne rozhodnúť o skutku alebo skutkoch, pre ktoré bola podaná obžaloba.

* * * * *

Obžalovaný K. I. na hlavnom pojednávaní po zákonnom poučení neodmietol vypovedať. Poprel spáchanie skutku v celom rozsahu. Obžalobu považuje za lož, priznáva, že si navzájom nadávali. Poškodenej sa nikdy nevyhrážal zabitím, fyzicky ju nikdy nenapadol, nikdy sa nevyhrážal, že vyvráždí jej rodinu. Pri Q. ju nenapadol, poškodená bola opitá, vrazila mu päšťou do tváre, rozbila mu okuliare, potom vystúpila z auta a keď išla preč, padla a rozbila si koleno. Vôbec ju nenapadol. V sms sa jej v živote nevyhrážal. Zlomenú ruku nemala od neho, tvrdila, že spadla u otca na balkóne. Pokus o samovraždu nespravila kvôli nemu. Lieky jedla opakovane. Ku skutku zo dňa 16.11.2017 v Č. uviedol, že prišla s otcom zobrať si k nemu veci, chcel, aby mu vrátila peniaze, ktoré jej požičal. Jej otec prišiel dovnútra, akurát si nadávali, nie je pravda, že hodil psa o stenu. Poškodenej sa nevyhrážal. Nevyhrážal sa jej ani 16.11.2017 tým, že jej dôjde najeabať guľku do hlavy. Obžalovaný žili s poškodenou v spoločnej domácnosti u jeho rodičov asi 2-3 roky.

Poškodená N. N. na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať z dôvodu, že obžalovaný je jej druh, má ho rada a je pre ňu blízkou osobou. Z uvedeného dôvodu bola následne prečítaná svedecká výpoveď poškodenej z prípravného konania zo dňa 21.11.2017 a zo dňa 12.12.2017. Dňa 21.11.2017 poškodená odmietla vypovedať. Dňa 12.12.2017 neodmietla vypovedať. Z obsahu jej výpovede vyplynulo, že vypovedať bude, náhradu škody si neuplatňuje. Obžalovaný ju nikdy nezbil, nikdy sa jej nevyhrážal smrťou, nadával jej, ale to aj ona jemu a sms si písali, keď bol preč. Pre predajňou Q. bola s obžalovaným a jeho sesternicou, išli nakupovať. Obžalovaný stále niečo vypisoval na mobile, tak mu strelila facku, pritom mu zlomila okuliare, vystúpila z auta a začala vrieskať, zobrala si veci a išla k babke. Po ceste volala bratovi a ako išla spadla a rozbila si koleno. To že sa mala na pokyn obžalovaného fotiť a poslať fotky, kde sa nachádza nie je pravda. S tým psom, čo mal obžalovaný hodiť psa o stenu, nie je pravda. Vtedy svedok K. N. - jej otec, išiel za ňou do Č. zobrať veci, lebo v tom čase chcela byť u babky, lebo s obžalovaným boli pochytení. K. bol smutný z toho, že odchádza, ale psovi nič neurobil. Keď išli na Q. k otcovi, tak ho volala, aby prišiel pre ňu, chcela k otcovi ísť na pár dní, lebo s obžalovaným sa vadili, ale vtedy jej nič neurobil, ani ju nebil. Ruku nemala nikdy zlomenú. Peru mala rozbitú dva dni predtým ako otec prišiel za ňou pre veci, stalo sa to na diskotéke. Nikdy jej nebránil v odchode z domu. Strach nikdy nemala. On bol iba žiarlivý v živote by je nič nespravil. Keď bola v nemocnici na JIS, mobil jej vzali nasilu krstná s otcom, súhlas im nedala, na telefóne nemala žiadne heslo a facebook má stále otvorený, nenapísala im žiadny kód na papierik. Nechce aby obvinený išiel do basy, má ho veľmi rada. Tie lieky zobrala kvôli všetkým rodinným vzťahom

Zo svedeckej výpovede svedkyne S. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nerozumie poučeniu svedka v celom rozsahu, jej vyjadrenia k poučeniam boli neurčité, nevyjadrila sa jednoznačne, či bude, alebo nebude vypovedať, preto bola prečítaná jej výpoveď z prípravného konania zo dňa 21.11.2017. Z uvedenej výpovede vyplynulo, že je starou mamou poškodenej. Poškodená jej tvrdila, že obžalovaný je veľmi žiarlivý, chodili spolu asi 3 roky, obžalovaného videla asi 2 krát. K vzťahu medzi obžalovaným a

poškodenou sa bližšie nevedela vyjadriť. Zranenia na poškodenej nevidela, nikdy nevidela, že by bola ubitá, nepriznala sa, že by ju niekedy ubil.

Zo svedeckej výpovede svedka Q. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že nie je v príbuzenskom pomere k obžalovanému, je bratom poškodenej a neodmietol vypovedať. Všetko čo sa dialo počul od sestry, nič z toho nevidel. K tomu čo sa stalo pri Q. uviedol, že mu poškodená volala, či má kľúče od babky, prišla za ním k jeho kamarátovi, mala dotrhané kolená, bola uplakaná a povedala mu, že obžalovaný ju vytiahol z vlny z auta a pred Q. ju zbil, že sa pobili. Mala kolená poodškerané a dotrhané. S kamarátom ju zaviezol domov k babke. Pár krát bol pre ňu, keď mu volala, že sa medzi sebou pobili. S obžalovaným nekomunikoval. Bol asi dvakrát pre ňu a raz, čo prišla za ním od Q.. Obžalovaný s poškodenou boli spolu asi 2 roky. Nevie, či sa o tomto vzťahu niekomu zdôverovala. Videl na fotke, že mala ruku v dlahe, nič mu k tomu nepovedala. Nevie, či sa niekomu o tom zdôverila. S otcom sa párkrát rozprávali o ich vzťahu, že žijú ako taliani. Otec mu spomínal, že bol raz alebo dvakrát v Č. pre poškodenú. K charakterom bitiek uviedol, že poškodená a obžalovaný sa bili spolu navzájom.

Zo svedeckej výpovede svedka K. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v príbuzenskom pomere k obžalovanému, je otcom poškodenej a neodmietol vypovedať. Svedok uviedol, že podal trestné oznámenie, lebo dcéra pojedla tabletky, skončila v nemocnici, bola na tom psychicky zle. Vedel o nejakých udalostiach, ktoré sa stávali a viac menej všetko bolo z druhej ruky. Jediné čoho bolo svedkom, bolo, keď ho zavolala, aby prišiel zobrať veci do Č., že sa pohádali, pochytili sa. Vie, že obžalovaný ju udrel, ona mu to vrátila, on bol poškrábaný. Ešte uviedol, že keď boli na I. Q., obžalovaný poškodenej napísal správu, že vyvraždí celú jeho rodinu a začne od najmenšieho. Obžalovaný a poškodená sa dosť často hádali, syn bol párkrát brať jej veci, o dva tri dni sa vrátila naspäť, bol to taký taliansky vzťah. Chodili spolu asi 3 roky. Zo začiatku hovorila, že to bola paráda, ona potom mala ona problémy, on nejaké problémy a skončilo to tak, že tam padli nejaké facky. Syn bol v priebehu ich vzťahu asi 3, 4 krát pre poškodenú, lebo sa vzájomne pobili. Vzhľadom na rozpor so skoršou výpoveďou z prípravného konania bola prečítaná časť výpovede svedka zo dňa 21.11.2017, z ktorej vyplynulo, že je otcom poškodenej, ktorá má priateľa K. I., bývajú spolu zhruba 3 roky. S ich vzťahom nebol spokojný. Dcéra stále utekala od obvineného, keď jej nadával, zbil ju. Buď ušla k babke alebo prišla k nim, väčšinou však k babke. Keď prišla k nim, povedala akurát, že sa pohádali, keď spolu telefonovali, tak to boli samé nadávky a potom jeho rodičia vždy prišli pre ňu. Zhruba pred pol rokom poškodená volala, či pre ňu nepríde, lebo zas ju K. zmlátil, či mu nepríde zobrať veci do Č.. K rozporu uviedol, že mu volala, že ju zasa zbil, tak išiel pre veci ňu. Predtým si veľmi nerozumeli a teraz viac zblížili. Keď sa o tom neskôr viacej rozprávali, že aj ona v tom mala niečo. To čo vypovedal, je pravda. Uviedol, že vtedy mala roztrhnuté ústa, teda z nosa jej tiekla krv. To bolo raz, čo videl osobne. Raz mala ruku v dlahe, ale nevie ako k tomu prišla. Z druhej ruky sa dozvedel, že sa pobili a bolí ju ruka. K elektronickej komunikácii uviedol, že to čítala manželka z dcérinho mobilu, osobne ju nečítal, bolo to na jeho narodeniny. Predtým došlo ku konfliktu, išiel pre ňu a odviezol ju na Q.. Vzhľadom na rozpory vo výpovedi so skoršou výpoveďou z prípravného konania bola prečítaná časť výpovede svedka zo dňa 21.11.2017, z ktorej vyplynulo, že o tom zranení ruky vedel len toľko, že mala zranenú ruku, ale nevedel nič podrobnejšie, to mu nepovedala, vraj jej to, ale zlomil on, to však nemôže potvrdiť, čo vie, tak dcéru videl párkrát s monoklom, keď išiel za babkou a tam ju videl, že má napuchnutý nos alebo peru. Svedok uviedol, že to bolo náhodou, že prišiel k babke, ale nevie od čoho to bolo, nevie, či to bolo od obžalovaného alebo pri inej situácii. Nemá vedomosť o tom, či mala nejaký iný konfliktný vzťah, nestážovala sa, že by ju niekto iný zbil. Potom ju ešte videl, keď prišla do Q. po tom, čo sa stalo pred Q., že mala bok oškretý, ruku mala oškretú, nevie, či mala monokel, koleno mala rozbité. Ona mu hovorila, že došlo ku konfliktu, potom ako boli pre ňu na Q. K. aj s rodičmi. Pred Q. údajne sa pochytili, vytiahol ju za vlny z auta, hodil na zem, ušla a volala bratovi. Na vlastné oči nevidel sms, ktoré by posielal obžalovaný poškodenej. Ku vzťahu s dcérou uviedol, že sa teraz trochu zblížili. Predtým mu nechcela nič povedať. Trestné oznámenie podal po tom, čo dcéra pojedla tabletky a bál sa, aby to v budúcnosti nedotiahla úplne dokonca. Informácie, ktoré uvádzal trestnom oznámení, mal z druhej ruky, najmä od syna, niečo od dcéry.

Zo svedeckej výpovede svedkyne Q. K. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že v príbuzenskom pomere k obžalovanému, je krstnou matkou poškodenej a neodmietla vypovedať. Z obsahu jej výpovede vyplynulo, že to čo vypovedala je pravdou a vypovedala o tom, čo vedela z počutia od poškodenej, rodinných príslušníkov a niektoré veci zažila osobne. S obžalovaným bola v styku len raz, keď poškodená bola u nich na štyridsiatke jej manžela a obžalovaný jej stále vyvolával, či tam je. Tak ju prišiel skontrolovať, ani dovnútra nechcel ísť, keď ho volali. Veľa krát sa jej sťažovala, že stále jej vyvoláva, kontroluje ju, že kde je, nikde nemôže ísť bez toho, aby nevedel, kde je, posielal sms s vyhrážkami a urážkami. Keď bola u babky videla, že mala nervy, keď mala nervy, že mu stále vypisuje a stále kontroluje. S poškodenou sa stretáva, len keď je u babky. Hovorila, že bývala s obžalovaným, mala u

neho veci. Niekedy tam bola, niekedy tam nebola. Keď bolo najhoršie, poškodená sa jej zverila a utešila ju. Raz plakala do telefónu že jej obžalovaný hodil psa o stenu, že ho zabije, lebo vedel, že je na psa naviazaná a že ju ubil. To bolo v poslednom telefonáte, pred jej otrávením. Povedala tiež, že jej zlomil ruku a že s tým sa nepriznala lekárovi, Zranenia na poškodenej nevidela. Ani zlomenú ruku. Videla ju až keď nemala obväz. Poškodená sa jej zd, len keď mala slabé chvíľky, asi raz za mesiac. Na štyridsiatke jej muža sa musela fotiť s deťmi a posilať fotky, že tam je, s kým tam je, čo robia, musela niečo napísať na papier, aby tomu uveril. Bolo to aj o rok neskôr na jej štyridsiatke. O vzťahu hovorila, že jedenkrát to bolo dobré, druhýkrát zle, keď sa hádali, tak ju koľkokrát vytiahol za vlasy z auta, dal jej facku, rozprával o tom, že mal ústa rozbité, ruku mala zlomenú. Keď ju vytiahol za vlasy z auta, to jej len povedala, a tak sa jej zdá, že to bolo vtedy, keď Milan išiel pre poškodenú a jej veci. Keď sa otrávila, poškodenú odviezli do nemocnice, zobrali ju na JIS-ku, potom volala K., čo sa stalo, aby išli spolu do nemocnice, nakoniec prišli, už bola v poriadku, vyšla von, K. povedal, že už sa to nedá vydržať, že podá trestné oznámenie, lebo sa to raz naozaj stane. potom so od nej že lebo vypýtal si od nej telefón, najprv ho nechcela dať, potom mu ho dala a sestrička doniesla pero. Napísali si kód do telefónu. Najprv K. išiel podať trestné oznámenie a potom to stiahli z mobilného telefónu esemesky a dali ako dôkaz. Poškodená jej hovorila, že jej v sms písal nejaké vyhrážky, ale už si na ne nespomína. Osobne nebola prítomná konfliktu, ani toho, že by sa poškodenej obžalovaný osobne vyhrážal. Esesesky jej neukazovala, hovorila jej o nich poškodená. Esesesky vytiahla z mobilu svedkyňa s manželom cez screenshot v mobile, ukladali na USB kľúč a odovzdali polícii. Esesesky boli z messengeru. K. telefón dostal od poškodenej, odovzdal polícii a polícia poprosila, či by to mohli stiahnuť. Prvý to pozerali policajti, nevedeli ako to spraviť. Pred tým ako pojedla lieky sa sťažovala na obžalovaného, že sa jej obžalovaný stále vyhráža aj jeho rodičia, že chce od neho odísť, že nevie, čo má spraviť. K. povaha poškodenej uviedla, že detstvo mala ťažké, výchova bola všelijaká taká voľná. Poškodená nemá moc dobú povahu, je náladová, depresie máva a ľubi aj klamať. Viacerý hovorili, že klamala, ale nevie, že by ju klamala. Svedkyňa uviedla, že s ňou mala dobrý vzťah a to asi preto, lebo nebývala s ňou často.

Zo svedeckej výpovede svedkyne T. N. na hlavnom pojednávaní vyplynulo, že neodmietla vypovedať, v príbuzenskom pomere k obžalovanému nie je. Z obsahu jej výpovede vyplynulo, že veľa vecí bolo zavádzaných, to čo bolo povedané, nie je v skutočnosti pravda. Poškodená je výbušný človek. Koľkokrát bol nepríčetná. Nie je to len z jeho strany. Po tom, čo bol obžalovaný vzatý do väzby, poškodená jej povedala, že poškodená veľa správ vymazala. Obom dáva za vinu, čo sa týka toho. Priamo pri čine nebola. Manželova dcéra si prišla pre veci k nim, strhala sa hádka, bolo ju počuť, ale nevideli. Tiekla jej krv popri nose na pere, pera nebola rozbitá, utrela si ju, rana to nebola, nevidela ju. Následne na to išli preč. Poškodená jej hovorila, že to nie je tak ako to bolo. Po jednej stránke je to aj pravda. Aj sms správy, že popu sms vymazala. To bolo po výpovedi. Videla nejaké sms. Bolo to, že malého zabije, že začne od malého a skončí pri najstarších. Meno tam nebolo uvedené. Fotky tam neboli. Správy predtým boli vymazané, správy, ktoré na to nadväzovali, boli vymazané. Pred rokom to neuvádzala, lebo to nepovažovala za potrebné. Iné správy si nepamätá. Vzhľadom na rozpory so skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.01.2018 bola prečítaná časť z tejto výpovede, z ktorej vyplynulo, že vzťah poškodenej s jej druhom - obžalovaným - nemal ani začať. Boli to samé hádky, vyhrážky po N., vyhrážal sa nám, že nás zabije, celú rodinu, začne od najmenšieho od môjho syna a skončí s N.. To som čítala v sms správe, čo poslal poškodenej. Túto správu im poškodená na I. Q. ukázala. Zo začiatku tam bola nadávka, že všetkých Vás vyzabijam, od najmenšieho môjho syna a končí poškodenu. Poškodená na sms neodpovedala, len jej ju ukázala, čo jej napísal. Vtedy tam obžalovaný nebol, pre poškodenú prišiel až na druhý deň, bol tam aj s mamou, vždy chodili s mamou. Svedkyňa k prečítanej časti výpovede uviedla, že správu videla, správa bola určená poškodenej, v sms mená neboli uvedené. Svedkyňa to pochopila tak, že začne od jej syna a preto to tak vypovedala. Sms sa týkala jej rodiny. Vzhľadom na rozpory so skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.01.2018 v časti týkajúcej sa krvácania poškodenej na tvári bola prečítaná časť z tejto výpovede, z ktorej vyplynulo, že poškodená mala rozbitú peru a aj nos, držala si tvár a svedkyňa sa jej pýtala, že čo sa stalo. Poškodená povedala, že obžalovaný hodil psa o stenu, udrel poškodenú, všetko porozbíjal a sadla si do auta. Manžel (poz. svedok K. N.) po tom, čo volala matka obžalovaného vošiel dovnútra a manžel jej povedal, že obžalovaný stál a že ujo ja som jej nič nespravil, manžel sa otočil a išiel von. K. začal potom na nás nadávať, samé nadávky a na poškodenú začal nadávať, že ešte uvidí, že on sa pomstí a že psa nebude do rána vidieť, že jej pošle video ako psa zabíja, že si to všetko natočí. Na to aj mam chcela ísť dovnútra a ju nechal pre bráničkou, nechcel ju dovnútra pustiť. Svedkyňa uviedla, že tak to vtedy vnímala, potom si to poutierala a poumývala, možno mala trochu načatú peru. Bolo počuť, že si obaja nadávajú. V minulosti videla zranenia na poškodenej, monokel po očiach a ruku mala vyvrtnutú, ale to nebolo s obžalovaným. To videla u nich doma, keď k nim prišla. Povedal, že na diskotéke provokovala a tam ju udreli. Okrem hore

uvedenej sms inú nevidela. Bola svedkom, toho, že keď si písal sms, tak si navzájom nadávali. Vyhrážky zabitím okrem tej jednej neboli. Vzhľadom na rozpory so skoršou výpoveďou z prípravného konania zo dňa 19.01.2018 bola prečítaná časť z tejto výpovede, z ktorej vyplynulo, že na otázku vyšetrovateľa či svedkyňa vie, že by sa poškodenej obžalovaný nejakým spôsobom vyhrážal, odpovedal, že vie, povedal jej, že ju zabije, to jej vravela poškodená sama, potom jej len samé vyhrážky hovoril, stále si našiel dôvod, by sa pohádali, vyčítal, jej, že chodí. K výpovedi uviedla, že stále si nadávali, keď boli spolu. Neuvádzala to preto, lebo sa na to nikto nepýtal. Keď sa rozhádali, začali sa urážať a potom si všelijako nadávali. Videla aj iné správy, ale ich obsah si nepamätá. Keď jej ukazovala správy, nevidela identifikačné číslo, dátum, čas ani fotku. Nepamätá si na to. Následne ich podľa svedkyne poškodená vymazala pred prvou výpoveďou svedkyne. Po tej výpovedi sa jej pýtala, aby ju ukázala, ale už ju nemala. To, že správy boli od neho, vie podľa toho, že sa výlučne rozprávali len o obžalovanom.

Zo znaleckého posudku z odboru psychológie, odvetvie klinická psychológia dospelých, znalkyne K.. Q. I. D. N.. č. EDZ 23/2017, vypracovaným za účelom psychologického posúdenie osobnosti poškodenej a výsluchu znalkyne na hlavnom pojednávaní k uvedenému znaleckému vyplynulo, že na záveroch posudku zotrúva. Poškodená aktuálne popiera, že by ju jej partner K. I. systematicky fyzicky napádal, bil, či hrozil jej iným brachiálnym násilím, nikdy nebola nútená vyhľadať lekárske ošetrenie kvôli fyzickému zraneniu, ktoré by jej spôsobil. Na základe uvedeného možno konštatovať, že poškodenej nebolo spôsobované fyzické utrpenie v zmysle fyzického týrania. Poškodenej zo strany jej druhu K. I. nebolo spôsobované psychické utrpenie v zmysle týrania. Poškodená nevykazuje príznaky, ktoré by svedčili pre známky psychického týrania. V neprospech známk psychického týrania svedčí absencia charakteristických znakov. Subjektívne uvádzala, že sa necíti byť svojím druhom fyzicky ani psychicky týraná. Poškodená nepocituje z konania svojho druhu žiadne príkorie. Ich konflikty vyhodnocuje ako vzájomné, kedy si obaja vulgárne nadávali, či už verbálne alebo prostredníctvom elektronickej komunikácie. Aktuálne sa nejaví, že by z neho pociťovala ochromujúci strach, ktorý by ju inhiboval v aktívnom konaní. V rámci psychodiagnostického vyšetrenia sa tiež nemanifestovala významná depresívna, anxiózna či fobická symptomatika. Osobnosť poškodenej je v štruktúre nevyvážená, emočne aj sociálne nezrelá, s potenciálom pre časté afektívne rozlady, ktoré sa manifestujú výraznou emočnou labilitou, nestálosťou, zvýšenou iritabilitou, impulzivitou, čo možno považovať za jej stabilné charakteristiky. Tieto osobnostné dispozície v kombinácii s problematickým rodinným zázemím a konfliktným partnerským vzťahom pre ňu predstavujú také stresové zaťaženie, ktoré vo vyhrotených obdobiach nie je schopná primerane unášať, čo ju vedie ku skratovým reakciám (suicídálne konanie bez úmyslu zomrieť), ktorými chce upozorniť na svoje pocity opustenia, samoty, nepochopenia a emočnej deprivácie. Nemožno vylúčiť, že sa toto parasiucidálne konanie vzhľadom na osobnosť poškodenej bude objavovať aj v budúcnosti, avšak za jeho príčinu nemožno považovať konanie obžalovaného. Z hľadiska všeobecnej vierohodnosti možno konštatovať, že u poškodenej sa objavujú tendencie ku konfabulatórnemu spracovaniu reality, ktoré vyplývajú z jej osobnostných dispozícií. Objavujú sa u nej psychopatologické fenomény, ktoré predikujú vyššiu náchylnosť k uvádzaniu nepravdivých alebo skreslených informácií, ktoré podáva ako fakty (hyperemocionalita, emočná nestabilita, nespoľahlivosť, vysoká dráždivosť a iritabilita, existencia sklonov k drobnému podvádaniu a výhovorkám). K skresleniu (distorziám reality) u nej tiež dochádza v súvislosti s emocionálnymi ťažkosťami, a to v situáciách, keď je nadmieru emočne rozladená, najmä vplyvom prežívania zlostných pocitov, alebo pri saturácii potreby centrovať pozornosť na svoju osobu. Všeobecná vierohodnosť tak vzhľadom k uvedeným faktom vyplývajúcim z komplexného psychologického vyšetrenia je forenzne znížená. Z hľadiska špecifickej vierohodnosti sa u poškodenej objavuje tendencia k povrchným, vágnym opisom situácií, bez detailizovania, na mnohé situácie uvádza, že si už presne nepamätá (hoci nemá preukázateľný deficit v oblasti mnestických funkcií), dvakrát odmietla k predmetnej veci vypovedať, aby neškodila svojmu partnerovi. Nedá sa tak vylúčiť snaha o skreslené, priaznivejšie podávanie informácií s motiváciou chrániť partnera. Špecifickú vierohodnosť tak vzhľadom k uvedenému možno rovnako považovať za forenzne zníženú. Na základe psychodiagnostického vyšetrenia nemožno konštatovať, že by sa u poškodenej manifestovali príznaky, ktoré by svedčili pre prítomnosť známk psychického týrania, čo znamená, že v jej prípade sa nejedná o týranú osobu. Základným formatívnym vplyvom na jej výpovede má, jej aktuálne emočné prežívanie. Tým, že je emočne veľmi nestabilná, labilná aj podľa anamnestických údajov, nevydrží na jednom mieste, v práci, otáča vo vzťahoch, raz ich vníma pozitívne, potom ich dehonestuje, robí to aj v rámci aj širšieho okolia v ona je plne ponorená do emočného prežívania a v danú chvíľu tomu čo hovorí, verí, tak to prežíva, ale potom keď sa konfrontuje s realitou, možnými dôsledkami, možnými narušeniami vzťahov, uberie zo svojich podávaných informácií a v tomto prípade môže byť motívom, chránenie obžalovaného kvôli tomu, že napríklad v čase vyšetrenia tvrdila, že býva v rodine obžalovaného a potom tam je racionálnejšie zvažovanie odpovedí, kde už môže

zasahovať účelovejšia časť. Prvotné podávanie informácii otcovi, krstnej mame, ktorým sa sťažovala, vidno tam ten afekt, aktuálne vyhrotenú situáciu a znalkyňa si myslí, že to úplne účelové nie, tak to cítila a prežívala. Tým, že sú tam skreslenia až hrubého charakteru, tie informácie môžu vznikať inak ako boli reálne prežité, teda ako sa reálne stali. Z emočne zaťažujúcich, stresových situácií, ktoré nevie spracovať uniká. Hľadá úniky v alkohole, do suicidiálnych pokusov, odchodoch od obžalovaného, babky. Je to súčasť jej osobnosti. Je to osobnosť traumatizovaná stratou matky.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 7/2018 K.. K. V., vypracovaného na posúdenie duševného stavu poškodenej N. N., vyplynulo, že poškodená netrpí duševnou poruchou. Boli u nej zistené osobnostné črty v zmysle zvýšenej pohotovosti prehnane emočne reagovať a výrazného zamerania na vlastnú osobu a vlastné potreby. Tieto osobnostné črty nemohli vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Po hospitalizácii na psychiatrickej klinike bola na psychiatrickej ambulancii diagnostikovaná ako adaptačná porucha. Táto je tiež prítomná dlhšiu dobu a nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Uvedené osobnostné črty boli prítomné už v období, ktoré predchádzalo vyšetrovanému skutku. Týka sa to aj pokusu o samovraždu tzv. demonštratívneho, teda bez skutočného úmyslu zomrieť, ale s cieľom upozorniť na svoju situáciu, ktorý je uvedený v trestnom oznámení, kvôli takému konaniu bola vyšetrená na psychiatrickej klinike už v minulosti. Znalkyňa nezistila kauzálny vzťah vzniku alebo zhoršenia duševnej poruchy v súvislosti s konaním obžalovaného. Uvedené osobnostné črty sa rozvinuli v priebehu viacerých rokov. Nemožno jednoznačne uviesť, aké okolnosti sa na ich rozvoji podieľali. Nemožno vylúčiť výchovné vplyvy.

Zo znaleckého posudku z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatria č. 105/2017 K.. I. Q., vypracovaného za účelom posúdenia duševného stavu obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný v čase spáchania trestného činu netrpel duševnou poruchou v pravom slova zmysle. Jedná sa o nezrelú osobnosť s rysmi hraničnej poruchy osobnosti. Pre menovaného je typický narušený sebaobraz so zníženým sebahodnotením, kolísanie afektov, egocentrizmus a žiarlivosť. Je u neho typická horlivá snaha vyhnúť sa opusteniu partnerkou. V partnerskom vzťahu dominuje vzorec nestabilných a intenzívnych afektov, impulzívne jednanie, výrazná reaktivita nálady, neprimeraný intenzívny hnev aj s fyzickou a verbálnou agresiou, ktorý sa strieda s obdobiami idealizácie vzťahu. Problém s užívaním návykových látok proband nemá. V čase spáchania trestného činu bol obvinený plne schopný rozpoznať jeho protiprávnosť. Ovládacie schopnosti probanda vzhľadom k rysom jeho osobnosti a k celkovej nezrelosti boli ľahko znížené. Rozpoznávacie schopnosti vzhľadom na normálny intelekt a neprítomnosť psychotickkej alterácie boli plne zachované. V súčasnosti trpí symptómami nezrelej osobnosti a hraničnej poruchy osobnosti. Jeho pobyt na slobode nie je zo psychiatrického hľadiska nebezpečný. Netrpí psychotickou alteráciou. Psychiatrickú liečbu znalec nenavrhuje. V prípade, že by spolupracoval a mal vážny záujem riešiť svoje maladaptívne vzorce správania, bolo by vhodné psychoterapeutické vedenie psychológom. Obvinený nemá problém s užívaním návykových látok. Jeho osobnosť je nezrelá, má problém s patologickou žiarlivosťou, kontrolou agresívnych impulzov a kolísaním nálad z dôvodu narušeného sebaobrazu a nízkej frustračnej tolerancie. Obvinený je schopný chápať zmysel trestného konania. V prípade, že menovaný bude mať záujem riešiť problémy svojho patologického spoločenského fungovania, prijme spätnú väzbu, skoriguje svoj sebaobraz a nadobudne reálnejší náhľad na svet a na spôsob riešenia problémov a konfliktov, nemusí sa jeho kriminálne správanie opakovať.

Na hlavnom pojednávaní boli prečítané so súhlasom obžalovaného a prokurátora zápisnice o konfrontácii medzi poškodenou a svedkom K. N. a poškodenou S. K.. V zápisnici o konfrontácii medzi poškodenou a svedkom K. N. na č. I. 59 - 64 poškodená uviedla, že ju obvinený nikdy nezbil, to že jej nadával to áno, nikdy sa jej nevyhrážal smrťou. Je pravda, že sa pred Q. pohádali, ale to ona mu strelila facku on ju nezbil. Lieky nepojedla kvôli obvinenému. Rozbitú peru nemala, keď otec prišiel za ňou. Tiež uviedla, že nemala nikdy z obvineného strach, ani z jeho sms správ, to že tatinovi povedala také hovadiny ju mrzí, ale to si navymýšľala, aby mal nervy na K., ale to bolo lebo bola našťvaná. Svedok zotrval na svojej pôvodnej výpovedi. Rovnaké skutočnosti uviedla v zápisnici o konfrontácii so svedkom S. K. č. I. 65 - 70. Svedkyňa zotrvala na svojej pôvodnej výpovedi.

Podľa správy K.. L. C., všeobecný lekár pre deti a dospelých, zo dňa 21.11.2017 poškodená s úrazom prasknutej kosti na ruke v ambulancii nebola, nemá žiadny záznam o úraze ruky v zdravotnej dokumentácii. Posledné vyšetrenie bolo dňa 17.03.2017. Pre depresívny stav bolo doporučené psychiatrické vyšetrenie, ktoré ale neabsolvovala.

Podľa správy Ústavu na výkon trestu odňatia slobody a Ústavu na výkon väzby Ilava zo dňa 30.01.2018 vypracovanej na obžalovaného za obdobie výkonu väzby, sa obžalovaný počas výkonu väzby správa na požadovanej úrovni, prejavuje snahu o dodržiavanie ústavného poriadku, príkazy a nariadenia personálu plní, zachováva zásady slušného správania, vo vzťahu k iným obvineným neboli zaznamenané

konfliktné situácie, nedovolenej činnosti sa doposiaľ nedopustil, disciplinárne riešený nebol a nebola mu udelená ani disciplinárna odmena.

Podľa správy Sociálnej poisťovne, pobočka Trenčín, zo dňa 05.12.2017 bol naposledy obžalovaný zamestnaný od 25.10.2013 v spoločnosti EDART s.r.o.

Podľa pracovného posudku od spoločnosti EDART s.r.o. zo dňa 08.12.2017 je obžalovaný jej zamestnancom od 25.10.2013 na dobu neurčitú ako vodič nákladného vozidla v medzinárodnej nákladnej doprave. Obžalovaný je zodpovedný, svedomitý a prispôsobivý. Disciplinárne riešený nebol. Podľa správy obce Č. zo dňa 12.12.2017 nie je bližšie hodnotený.

Podľa registra priestupkov zo dňa 26.02.2018 má obžalovaný evidovaných celkovo 4 dopravné priestupky.

Z odpisov z registra trestov obžalovaného vyplynulo, že obžalovaný nebol doposiaľ ani raz odsúdený. Podľa Centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov zo dňa 07.11.2019 má obžalovaný do dátumu žalovaného skutku jednej záznam za dopravný priestupok zo dňa 23.03.2016, za ktorý bol postihnutý pokutou 10,- Eur.

* * * * *

Okresná prokuratúra Nové Mesto nad Váhom obžalobou zo dňa 09.03.2018, Pv 830/17/3304-60, kladie obžalovanému za vinu prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť tak, že od presne nezisteného času do 16.11.2017 v rodinnom dome v obci Č., K. XXX/XX, vulgárne nadával, vyhrážal sa jej zabitím a fyzicky napadol svoju družku poškodenú N. N., potom ako odišla zo spoločnej domácnosti, ju prosil, aby sa vrátila, vyhrážal sa jej SMS správou, že vyvraždí celú jej rodinu od toho najmenšieho, prišiel ju odvieť od otca zo I. Q., pričom počas jazdy do Č. ju fyzicky napadol, pred predajňou Q. C. R. K. R. C. ju za vlasy vytiahol z auta, odkiaľ pred ním ušla k starej matke, prostredníctvom sms sa jej od augusta 2017 vyhrážal, že skape pomaly, ale isto, vulgárne jej nadával, napísal jej, že jej dôjde najebať guľku do hlavy, tiež sa jej vyhrážal dňa 17.11.2017, že ak s niekým bude mať pomer vystrieľa do neho celý zásobník.

Zo skutkovej vety obžaloby vyplýva, že obžaloba kladie obžalovanému z vinu spáchanie konania, ktoré sa mal dopustiť od „od presne nezisteného času“ do 16.11.2017“ a od augusta 2017 sa mal konania dopúšťať voči poškodenej aj „prostredníctvom sms“. Z vykonaných výsluchov obžalovaného, poškodenej, svedkov, či zadovážených sms správ nie je možné ustáliť od akého času sa mal obžalovaný dopúšťať konaní kladeného mu za vinu. Chýba aspoň počítačové časové ohraničenie konania obžalovaného. Odpoveď na uvedenú otázku nedávajú ani sms správy, keďže na nich nie je uvedený dátum a ani čas vyhotovenia a odoslania. Určenie začiatku protiprávneho správania obžalovaného má význam nielen z hľadiska posúdenia kvalifikačného znaku - pod dlhší čas (§ 138 písm. b) Trestného zákona), ale aj z hľadiska určenia koľkých konaní a akom časovom úseku sa mal obžalovaný dopúšťať. Zo žiadneho dôkazu nie je možné ustáliť jeho začiatok, preto dospel súd k záveru, že vykonaným dokazovaním nebol kvalifikačný znak - o dlhší čas preukázaný.

Prokurátor kladie obžalovanému podľa skutkovej vety obžaloby za vinu, že 1. poškodenej „vulgárne nadával“, 2. poškodenej sa „vyhrážal zabitím“, 3. fyzicky „napadol“ poškodenú po tom, ako odišla zo spoločnej domácnosti, 4. „prosil“ poškodenú, „aby sa vrátila“, 5. „vyhrážal“ sa poškodenej SMS správou, že „vyvraždí celú jej rodinu od toho najmenšieho“, 6. počas jazdy do Č. poškodenú „fyzicky napadol“, 7. pred predajňou Q. C. R. K. R. C. poškodenú „za vlasy vytiahol z auta“, 8. prostredníctvom sms sa poškodenej od augusta 2017 „vyhrážal, že skape pomaly, ale isto“, 9. „vulgárne“ poškodenej „nadával“, 10. „napísal poškodenej, „že jej dôjde najebať guľku do hlavy, a 11. 17.11.2017 sa poškodenej „vyhrážal, že ak s niekým bude mať pomer, vystrieľa do neho celý zásobník“.

Pokiaľ ide o vyššie uvedené jednotlivé konania v žalovanej skutkovej vete súd na základe vykonaných dôkazov uvádza, že sa javí, že ide jednej skutok skladajúci sa viacerých aktov - konaní, ktoré samostatne nie sú trestnými činmi. K otázke, ktoré z jednotlivých konaní obžalovaného jednotlivé dôkazy preukazujú súd uvádza nasledovné. Pokiaľ ide o „vulgárne nadávanie“ poškodenej, obžalovaný uvádza, že si nadávali vzájomne. Poškodená vo výpovedi potvrdila, že on nadával jej a ona jemu. Teda išlo vzájomné slovné nadávky. Konkrétne nadávky neuvádzali vo svojich výpovediach. Časť vulgárnych nadávok je zachytená v sms správach. Pokiaľ ide o „vyhrážanie sa zabitím“ obžalovaný poprel, že by sa poškodenej vyhrážal zabitím a poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že sa jej obžalovaný smrťou nevyhrážal. Z predloženej komunikácie vyplýva, že sa poškodenej mal vyhrážať zabitím nepriamo slovami „skapeš pomaly ale isto“, alebo slovami „cakaj dojem ti najebať guľku do nafetovanej prepítej hlavicky“. Z predloženej komunikácie a ani z výpovede poškodenej nevyplýva, že by mala z takýchto slov strach, či dôvodnú obavu z ich uskutočnenia. Poškodená výslovne vo svojej výpovedi zo dňa 12.12.2017

uviedla, že strach z obžalovaného nikdy nepociťovala, správy, ktoré si vypisovali, len otvorila a spravila mu aj ona nervy. Pokiaľ ide o „fyzické napadnutie fyzicky po tom, ako odišla zo spoločnej domácnosti“, tak zrejme išlo o situáciu v Č., kedy pre poškodenú prišiel jej otec K. N. A. Č., kde malo dôjsť k napadnutiu poškodenej obžalovaným a poškodená mala utrpieť poranenie pery, resp. nosa, a mala jej tiecť krv. Obžalovaný a ani poškodená uvedený incident takto nepopísali. Potvrdili iba to, že sa pohádali. Poškodená pritom vypovedala dňa 12.12.2017, kedy uviedla, že obžalovaný jej nebránil v opustení rodinného domu, kde spolu bývali. Popísal ho len svedok otec poškodenej K. N., ktorý k incidentu uviedol, že mu volala dcéra, aby pre ňu prišiel, že sa pohádali, pochytili, zbil ju, vie, že obžalovaný udrel poškodenú a ona mu to vrátila, obžalovaný bol poškrábaný. Poškodená svedkovi uviedla, že aj ona mal v tom niečo a uviedol, že vtedy mala roztrhnuté ústa, z nosa jej tiekla krv. Vykonanými dôkazmi však nebolo preukázané, že obžalovaný prosil poškodenú, aby sa k nemu vrátila. Poškodená poprela, že by obžalovaný hádzal psa o stenu. Svedok K. N. vypovedal, že dcéra mala monokle, ale nevedel uviesť, či to bolo do obžalovaného alebo pri inej situácii. Ako piaty bod sa v skutkovej vete obžaloby uvádza, že obžalovaný sa „vyhrážal“ SMS správou, že „vyvraždí celú jej rodinu od toho najmenšieho“. Takto formulovaná vyhrážka mala byť adresovaná do sféry vnímania priamo poškodenej so zámerom vyvolať u nej strach tým, že ublíži jej rodinným príslušníkom. K tomu treba uviesť, že obžalovaný tvrdí, že sa poškodenej nikdy nevyhrážal zabitím, k takejto správe sa nevyjadril. Poškodená o tejto správe vo svojej výpovedi dňa 12.12.2017 nevypovedala. Uvedená sms správa tiež nebola extrahovaná z mobilu poškodenej. O tejto správe vypovedal svedkyňa T. N., ktorá túto správu čítala, keď jej ju na Starej Lehote ukázala poškodená. Z výpovede poškodenej ani svedkov K. N., či T. N. nevyplýva, že by mali dôvodnú obavu z jej uskutočnenia. V bode šesť a sedem ide podľa obžaloby o fyzické napadnutie poškodenej počas jazdy do Č. a pred predajňou Q. C. R. K. R. C. mal poškodenú „za vlasy vytiahnuť z auta“. Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že obžalovaný pri Q. obžalovaný poškodenú fyzicky nenapadol, naopak poškodená bola opitá, udrela jeho päťou do tváre, rozbila mu okuliare a následne odišla preč, mala padnúť a rozbiť si koleno. Poškodená k tomuto incidentu vypovedala, že s obžalovaným boli pred predajňou Q., kde si obžalovaný niečo vypisoval na mobile, poškodená bola našťvaná a tak mu strelila facku, potom išla babke. Po ceste padla na zem a rozbila si koleno. K incidentu sa vyjadroval svedok Q. N., ktorý popísal priebeh inak, avšak ho nevidel a všetko, čo sa udialo vedel od sestry a nič z toho nevidel. Svedok K. N. k tomuto incidentu sa vyjadril, pričom z jeho vyjadrenia vyplýva, že incident nevidel, ale videl, že má dcéra, poškodená, odretý bok, rozbité koleno, ruku oškretú. Nevie, či mala monokel. V priebehu celého trestného konania nebola zabezpečená žiadna lekárska správa o zraneniach poškodenej, či už o rozbitej pere, nose, kone, poranení kolena, alebo zlomenej ruky, o ktorej vypovedali svedkovia napr. K. N., T. N.. Poškodená oprela, že by jej tieto zranenia spôsobil obžalovaný. Z jej výpovede vyplynulo, že k nim prišla iným spôsobom ako konaním obžalovaného. Pokiaľ ide vyhrážku prostredníctvom sms, že sa poškodenej od augusta 2017 „vyhrážal, že skape pomaly, ale isto“, že „vulgárne“ poškodenej „nadával“, e napísal poškodenej, „že jej dôjde najebať guľku do hlavy, a že dňa 11. 17.11.2017 sa poškodenej „vyhrážal, že ak s niekým bude mať pomer, vystrieľa do neho celý zásobník“ je potrebné uviesť, že obžalovaný poprel sa poškodenej vyhrážal a poškodená sama uviedla v zápisnici o výsluchu poškodenej dňa 12.12.2017, že z obžalovaného strach nikdy nepociťovala, správy, ktoré si vypisovali, len otvorila a spravila mu tiež nervy, nespôsoboval jej žiadne fyzické ani psychické utrpenie a bolo jej to akurát tak smiešne, on bol žiarlivý, nikdy by jej nič nespravil.

Z vykonaného dokazovania na hlavnom pojednávaní a to z výpovede obžalovaného, prečítanej výpovede poškodenej, svedkov ako aj znaleckých posudkov K.. I. Q., K.. K. V. O. K.. Q. I. D. N.. jednoznačne vyplynulo, že vzájomné partnerské vzťahy medzi obžalovaným a poškodenou sú narušené, dochádzalo medzi nimi ku konfliktom a vzájomným hádkam, pri ktorých si vzájomne nadávali. Z vykonaného dokazovania nepovažoval súd vinu obžalovaného za trestnú činnosť kladenú mu obžalobou za vinu preukázanú v rozsahu nevyhnutnom na rozhodnutie. V rámci hlavného pojednania boli vypočutí obžalovaný, poškodená, svedkovia, boli prečítané konfrontácie medzi poškodenou a svedkami Q. K. O. K. N.. Priamymi aktérmi žalovaných udalostí sú predovšetkým samotný obžalovaný a poškodená, okrajovo svedok K. N., Q.Š. N., Q. K. O. T. N.. Z obsahu spisového materiálu vyplýva, že obžalovanému bolo v prípravnom konaní vznesené obvinenie pre zločin týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona v podstate na rovnakom skutkovom základe ako v podanej obžalobe, avšak nakoľko v prípravnom konaní nebolo preukázané, že stíhaný skutok vykazuje zákonné znaky zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby podľa § 208 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, bol skutok orgánmi činnými cv trestnom konaní prekvalifikovaný na prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 písm. a), písm. b) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Trestného zákona a na § 139 ods. 1 písm. c) Trestného zákona vychádzajúc z psychologického znaleckého posudku K.. Q. I. D. N., z ktorého vyplynulo, že konaním obžalovaného

nebolo poškodenaj spôsobované fyzické utrpenie v zmysle fyzického týrania, psychické utrpenie v zmysle týrania a poškodená nevykazuje príznaky, ktoré by svedčili pre známky psychického týrania. Výpoveďou obžalovaného, poškodenaj ako aj ostatných svedkov je preukázané, že obžalovaný a poškodená tvorili pár ako druh a družka a ich vzájomné spolužitie bolo problematické, plné vzájomných H. a napádania.

Obžalovaný a poškodená teda od počiatku popierali skutočnosti kladené obžalovanému za vinu. Obžalovaný vo výpovedi pred súdom poprel svoju vinu. Priznal, že si navzájom nadávali, poškodenaj sa nikdy nevyhrážal zabitím, fyzicky ju nikdy nenapadol, nikdy sa nevyhrážal, že vyvraždí jej rodinu, pri Q. ju nenapadol, poškodená bola opitá, vrazila mu päťou do tváre, rozbila mu okuliare, potom vystúpila z auta a keď išla preč, padla a rozbila si koleno. Poprel vyhrážky v sms správach. Zlomenú ruku nemala od neho, tvrdila, že spadla u otca na balkóne. Teda odlišne popísal skutočnosti uvedené v obžalobe. Poškodená na hlavnom pojednávaní odmietla vypovedať. Z jej prečítanej výpovede z prípravného konania zo dňa 12.12.2017 (inú výpoveď poškodenaj procesne použiteľnú súd nemal k dispozícii) vyplynulo, že sama popiera, že by ju obžalovaný zbil, vyhrážal sa jej smrťou a že by mala z jeho konania strach. Vyjadrila sa, že jej nespôsobil psychické a fyzické utrpenie, bolo jej to iba smiešne, bol iba žiarlivý. Poškodená poprela, že by lieky pojedla kvôli obžalovanému. Vinu obžalovaného do začiatku vykonávania dokazovania na hlavnom pojednávaní čiastočne mali preukazovať výpovede otca poškodenaj svedka K. N., krstnej matky poškodenaj svedkyne Q. K., brata poškodenaj Q. N. a svedkyne T. N. a sms správy zadovážené z mobilného telefónu poškodenaj. V prospech obžalovaného svedčia závery znaleckých posudkov z odboru zdravotníctvo a farmácia, odvetvie psychiatrie znalkyň K. I. Q. O. K. K. V., lekárska správa K. L. C., ktorá v zdravotnej dokumentácii poškodenaj neeviduje žiadny záznam o úraze ruky poškodenaj. Výpovede svedkov K. N., Q. N., T. N. O. Q. K. sú nepriamymi dôkazmi. Žiadny z týchto svedkov nebol priamym očitým svedkom jednotlivých konaní obžalovaného voči poškodenaj a informácie majú predovšetkým sprostredkované poškodenou. Napr. svedkyňa Q. K. výslovne uviedla, že osobne nebola prítomná konfliktu, ani toho, že by sa poškodenaj obžalovaný osobne vyhrážal. O incidente pred obchodom Q. sa svedok Q. N. dozvedel od svojej sestry - poškodenaj, ktorá mu povedala, čo sa stalo, teda, že poškodená sa ho pýtala, či má kľúče od babky, keď ju videl, zbadal, že mala dotrhané kolená, bola uplakaná a povedala mu, že obžalovaný ju vytiahol z vlasy z auta a pred Q. ju zbil, že sa pobili. Samotný incident však nevidel. Samotná poškodená poprela, že by ju obžalovaný zbil a ťahal za vlasy. K zraneniam na kolenách uviedla, že spadla, keď odchádzala z miesta incidentu. Lekárska správa o ošetreniach však absentuje, keďže poškodená zrejme nevyhľadala lekárske ošetrenie. Čo sa týka incidentu v Č., kde bol svedok K. N. pre svoju dcéru - poškodenú, je potrebné uviesť, že z jeho výpovede vyplynulo, že počul krik z domu a po tom, čo poškodená z domu vyšla von, videl, že má rozbitú peru, či nos, a mal obžalovaný hodiť psa o stenu, tak je preukázané, že naozaj svedok prišiel pre dcéru a jej veci, tak ako požadovala, počul krik a videl rozbitú peru, či nos. Ide o skutočnosti, ktoré vnímal ako priamy svedok a tieto neboli rozporované. Obžalovaný ako aj poškodená poprela, že by ju obžalovaný zbil a hodil psa o stenu. Poškodená uviedla, že peru mala rozbitú dva dni predtým na diskotéke. Vyhrážky, ktoré sú uvedené v skutkovej vete obžaloby (napr. že vyvraždí celú jej rodinu od toho najmenšieho), poškodená poprela. Vypovedali o nich svedok K. N., svedkyňa T. N., ktorá uviedla, že výhražnú správu obžalovaný poslal poškodenaj a poškodená jej ich ukázala v telefóne. Avšak potom ako v prípravnom konaní svedkyňa vypovedala pred vyšetrovateľom, chcela, aby jej poškodená dotknutú správu ukázala, poškodená jej povedala, že ju vymazala. Svedkyňa Q. K. uviedla, že esemesky jej poškodená neukazovala, hovorila jej o nich. Ďalšie správy boli stiahnuté z mobilného telefónu poškodenaj.

S poukazom na uvedené rozpory ku skutkovým okolnostiam vyvstáva otázka, ktoré z výpovedí sú pravdivé, či výpovede príbuzných poškodenaj alebo samotnej poškodenaj.

V predmetnej veci bol vypracovaný psychologický znalecký posudok znalkyňou K. Q. I. D. N. ako aj psychiatrický znalecký posudok znalkyňou K. K. V. na poškodenú. Z psychologického znaleckého posudku vyplynulo, že všeobecná vierohodnosť poškodenaj je forenzne znížená, keďže u poškodenaj sa objavujú tendencie ku konfabulatórnemu spracovaniu reality, ktoré vyplývajú z jej osobnostných dispozícií, o objavujú sa u nej psychopatologické fenomény, ktoré predikujú vyššiu náchylnosť k uvádzaniu nepravdivých alebo skreslených informácií, ktoré podáva ako fakty (hyperemocionalita, emočná nestabilita, nespoľahlivosť, vysoká dráždivosť a iritabilita, existencia sklonov k drobnému podvádzaniu a výhovorkám). K skresleniu reality u nej tiež dochádza v súvislosti s emocionálnymi ťažkosťami, a to v situáciách, keď je nadmieru emočne rozladená, najmä vplyvom prežívania zlostných pocitov, alebo pri saturácii potreby centrovať pozornosť na svoju osobu. Špecifickú vierohodnosť u poškodenaj vyhodnotila ako forenzne zníženú, keďže sa u poškodenaj objavuje tendencia k povrchným, vágnym opisom situácií, bez detailizovania, na mnohé situácie uvádza, že si už presne nepamätá (hoci

nemá preukázateľný deficit v oblasti mnestickej funkcie), dvakrát odmietla k predmetnej veci vypovedať, aby neškodila svojmu partnerovi. Nedá sa tak vylúčiť snaha o skreslené, priaznivejšie podávanie informácií s motiváciou chrániť partnera.

Z psychiatrického znaleckého posudku K.. K. V. vyplynulo, že u poškodenej boli zistené osobnostné črty v zmysle zvýšenej pohotovosti prehnane emočne reagovať a výrazné zameranie na vlastnú osobu a vlastné potreby, nemohli vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Po hospitalizácii na psychiatrickej klinike bola na psychiatrickej ambulancii diagnostikovaná ako adaptačná porucha, ktorá je tiež prítomná dlhšiu dobu a nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom. Uvedené osobnostné črty boli prítomné už v období, ktoré predchádzalo vyšetrovanému skutku. Týka sa to aj pokusu o samovraždu, tzv. demonštratívneho, teda bez skutočného úmyslu zomrieť, ale s cieľom upozorniť na svoju situáciu, ktorý je uvedený v trestnom oznámení, kvôli takému konaniu bola vyšetrená na psychiatrickej klinike už v minulosti. Znalkyňa nezistila kauzálny vzťah vzniku alebo zhoršenia duševnej poruchy v súvislosti s konaním obžalovaného. Uvedené osobnostné črty sa rozvinuli v priebehu viacerých rokov. Nemožno jednoznačne uviesť, aké okolnosti sa na ich rozvoji podieľali. Nemožno vylúčiť výchovné vplyvy.

Na hlavnom pojednávaní z výpovedí svedkov Q. K., T. N. vyplynulo, že poškodená má sklony klamať. Tieto ich vyjadrenia korešpondujú so závermi psychologického znaleckého posudku k všeobecnej ako aj špecifickej vierohodnosti, ktorá je forenzne znížená ako aj závermi psychiatrického znaleckého posudku. Výpovede svedkov však súd nepovažuje za nedôveryhodné, nakoľko svedkovia vypovedali o skutočnostiach dôležitých pre trestné konanie, o ktorých im povedala poškodená a zasadili ich do rámca udalostí, ktoré vnímali vlastnými zmyslami a z ich pohľadu dávali logický celok. Je však ťažko určiť, čo a do akej miery je pravda z toho, čo narozprávala poškodená svojmu okoliu. Je pochopiteľné, že v kontexte je doterajšieho spôsobu života s obžalovaným, že mali jej príbuzní obavu o jej život a zdravie zvlášť, keď poškodená bola hospitalizovaná po pokuse o samovraždu. Na základe znalosti o „kvalite“ vzťahu obžalovaného a poškodenej dávali pokus poškodenej do priamej príčinnej súvislosti. Znaleckým posudkom K.. K. V. však bolo preukázané, že poškodená trpí adaptačnou poruchou, ktorá je u poškodenej prítomná dlhšiu dobu, nemohla vzniknúť v príčinnej súvislosti s vyšetrovaným skutkom a osobnostné črty poškodenej sa rozvinuli v priebehu viacerých rokov a nemožno jednoznačne uviesť, aké okolnosti sa na ich rozvoji podieľali, pričom nevylúčila výchovné vplyvy. Z posudku znalkyne teda nevyplýva, že demonštratívny pokus o samovraždu má príčinu v konfliktnom spolužití s obžalovaným, ale je výsledkom pôsobenie viacerých faktorov (strata matky, výchovné prostredie, vzájomné konfliktné spolužitie dvoch zrejme nevyzretých osobností).

Vinu obžalovaného mali preukazovať sms správy, resp. screenshoty (snímky z obrazovky) z mobilného telefónu poškodenej, obsahom ktorých má byť komunikácia obžalovaného s poškodenou a vyhrážky na jej adresu a jej rodinu. Obhajoba namietala zákonnosť získania týchto dôkazov, keď uvádza, že mobilný telefón bol zobrať poškodenej proti jej vôli jej otcom a krstnou matkou. V tomto smere sa súd nestotožňuje s názorom obhajoby. Naopak, podľa názoru súdu, tvrdenia svedka K. N. a svedkyne Q. K. o dobrovoľnom vydaní mobilného telefónu sú pravdivé. Obaja svedkovia vo viacerých výpovediach v prípravnom konaní, v trestnom oznámení, aj pri konfrontácii s poškodenou, ako aj na hlavnom pojednávaní jednoznačne uviedli, že mobilný telefón im poškodená vydala dobrovoľne. Vyjadrenie poškodenej, že sa tak nestalo s jej súhlasom, súd považuje za nedôveryhodné z nasledovných dôvodov. Na strane jednej znalkyňa v psychologickom posudku poukazuje na to, že nie je vylúčené, že sa poškodená snaží chrániť obžalovaného a na strane druhej poškodená vypovedala pred vyšetrovateľom ako poškodená, resp. i počas konfrontácie v čase, keď už bola prepustená z hospitalizácie a bývala s obžalovaným u jeho rodičov. Preto podľa názoru súdu v tejto časti bol mobilný telefón získaný zákonným spôsobom. V súlade s vysloveným právnym názorom odvolacieho súdu, ak osoba na základe slobodnej vôle sama iniciatívne predloží orgánu činnému v trestnom konaní alebo súdu vec pre účely trestného konania, toto sa len zaznačí do zápisnice o úkone bez toho, aby bolo nutné aplikovať postup podľa § 89 Trestného poriadku. Záznam o iniciatívnom predložení veci do zápisnice o úkone vyplýva len z povinnosti zaznamenať priebeh úkonu podľa § 58 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, pričom absencia takéhoto záznamu sama osebe nemôže byť dôvodom na odmietnutie použiteľnosti takto zabezpečeného dôkazu v konaní pred súdom. Svedkyňa Q. K. spôsobu zabezpečenia sms správ sa vyjadrila pred súdom ako aj v prípravnom konaní a vyplýva z jej vysvetlenia, že sms správy vytiahla s mobilného telefónu poškodenej ona s manželom, vytlačili ich a dali ich k dispozícii policajtom. Z odborného vyjadrenia znalca X.. U. vyplynulo, že obrázky boli screenshoty boli vytvorené z aplikácií Facebook Messenger a SMS správy. Na vytvorenie screenshotu obrazovky je bežne používaná funkcionálna a k jej využívaniu nie sú potrebné žiadne špeciálne znalosti nad rámec bežných znalostí používania mobilného telefónu. K digitálnej úprave predložených obrázkov znalec uviedol, že vizuálne nepostrehol

nič, čo by nasvedčovalo úprave textovej časti obrázkov pred tlačou, ale nemôže sa k tomuto fundovane vyjadriť nakoľko nedisponuje dostatočnou podkladovou bázou potrebnou na solídne skúmanie. Uviedol, že obrázky sú orezané, chýbajú časti obrázkov zo smartfónu, originálne obrázky v digitálnej forme tak, ako boli stiahnuté zo zariadenia. Obrázky v dokumentácii sú orezané - chýbajú časti po okrajoch, čo môže nasvedčovať manipuláciou s obrázkom pred tlačou ale teoreticky mohli byť obrázky orezané aj počas tlače nevhodným nastavením tlače, čo nie je možné z dodaných podkladov exaktne určiť. Uvedené odborné vyjadrenie z hľadiska posúdenia správnosti postupu laika pri zabezpečovaní dôkazu svedčí o tom, že spôsob akým svedkyňa získala screenshoty z obrazovky je možný a nevyžaduje odborné znalosti presahujúce rámec obvyklých užívateľských spôsobilostí pre obsluhu smartfónov, či PC počítačov. Na základe uvedených úvah súd zaujal stanovisko, že uvedené screenshoty (snímky z obrazovky), boli zabezpečené do trestného konania zákonným spôsobom a je možné ich použiť ako dôkaz.

Na strane druhej tiež potrebné uviesť, že v neprospech obžalovaného svedčia závery psychiatrického znaleckého posudku K.. I. Q., keď konštatuje, že v prípade obžalovaného ide o nezrelú osobnosť s rysmi hraničnej poruchy osobnosti s tým, že je pre neho typický narušený sebaobraz so zníženým sebahodnotením, kolísanie afektov, egocentrizmus a žiarlivosť, typická horlivá snaha vyhnúť sa opusteniu partnerkou. V partnerskom vzťahu dominuje vzorec nestabilných a intenzívnych afektov, impulzívne jednanie, výrazná reaktivita nálady, neprimeraný intenzívny hnev aj s fyzickou a verbálnou agresiou, ktorý sa strieda s obdobiami idealizácie vzťahu. Je možné z neho vyvodiť sklony ku konaniu verbálnemu ako aj fyzickému, ktoré mu obžaloba kladie za vinu. Avšak iné dôkazy (napr. očití svedkovia, lekárske správy o prípadných zraneniach poškodenej alebo obžalovaného), ktoré by jednoznačne svedčili v prospech verzie obžalovaného alebo v prospech verzie poškodenej a ktoré by preukazovali jednu alebo druhú verziu, neboli k dispozícii.

Nepochybne je preukázané len problematické dlhodobejšie spolužitie obžalovaného a poškodenej sprevádzané hádkami a vzájomnými nadávkami. Vykonané dôkazy pripúšťajú dve protichodné a navzájom sa vylučujúce verzie (možnosti) riešenia skutkového deja, ale súčasne nepostačujú na to, aby bolo možné spoľahlivo vyvodiť jednoznačný a nepochybný záver o základnej a podstatnej skutkovej otázke, ktorá z dvoch verzií zodpovedá skutočnosti. Zistenie skutkového stavu veci vyžaduje, aby každá okolnosť dôležitá pre rozhodnutie bola spoľahlivo objasnená a preukázaná tak, aby nemohla vzbudzovať akúkoľvek pochybnosť. Za zistenie skutkového stavu veci nemožno považovať len zistenie púhej pravdepodobnosti dokazovanej okolnosti, keď výsledky dokazovania síce pripúšťajú možnosť záveru, že existuje, ale na druhej strane nevylučujú možnosť iného, celkom opačného záveru. Pri hodnotení dôkazov súd nemal k dispozícii výpoveď žiadneho ďalšieho očitého svedka a predovšetkým nezávislého svedka, prípadne iný objektívny dôkaz, napr. kamerový záznam, lekárske správy o zraneniach, o uvedenom skutku, ktoré by mohli nezávisle od zainteresovaných osôb potvrdiť, čo sa vlastne medzi poškodenou a obžalovaným. Záver o vine musí byť totiž založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach založených na pravdepodobnosti. Dôkazy zabezpečené v konaní po ich posúdení jednotlivo i v celku nedávajú ucelenú, jednotnú, logickú a ničím nenarušenú reťaz dôkazov, smerujúcu k jedinému nepochybnému záveru, akým je uznanie viny obžalovaného.

Výsledky samotného dokazovania tak nevyzneli jednoznačne a dôkazy nesvedčia k vyvodu bezpečného záveru, že žalované skutky sa stali tak ako sú kladené obžalovanému za vinu obžalobou. Záver o vine obžalovaného musí byť založený na jednoznačne zistených a bezpečne preukázaných faktoch a nie na domnienkach. Ustanovenie § 2 ods. 4 Trestného poriadku, obsahuje základnú zásadu trestného konania, a to zásadu prezumpcie neviny. Každý, proti komu sa vedie trestné stíhanie, sa považuje za nevinného, dokiaľ vina nie je právoplatným odsudzujúcim rozsudkom vyslovená. Prezumpcia neviny vyjadruje objektívnu právnu situáciu. Zo zásady prezumpcie neviny vyplývajú základné pravidlá, ktoré súd musí v plnom rozsahu rešpektovať. Jedná sa najmä o zásadu, že obžalovanému musí byť vina preukázaná, teda nie je úlohou obžalovaného preukazovať svoju nevinu, je len jeho právom predkladať a navrhovať dôkazy o svojej nevine. Ďalšou zásadou je zásada „in dubio pro reo“, teda že v prípade, ak po skutočne dôslednom uskutočnení a preskúmaní dôkazov existujú pochybnosti o skutkovej otázke významnej pre rozhodnutie, je potrebné rozhodnúť v prospech obžalovaného. Ďalším princípom je princíp, podľa ktorého nedokázaná vina má rovnaký význam ako dokázaná nevina. V danom prípade súd nemal dostatok spoľahlivých dôkazov, na základe ktorých by mohol s istotou vysloviť, že skutok sa stal a spáchal ho obžalovaný. V tomto smere sú tu dôkazy, ktoré svedčia rovnakou mierou v prospech i neprospech obžalovaného a tak súd v tejto dôkaznej núde nemá inú možnosť, ako rešpektovať základnú zásadu trestného práva v pochybnostiach v prospech obžalovaného a obžalovaného spod obžaloby s poukazom na § 285 písm. a) Trestného poriadku oslobodiť z dôvodu, že nebolo preukázané, že obžalovaný spáchal žalovaný skutok.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho oznámenia prostredníctvom Okresného súdu Nové Mesto nad Váhom na Krajský súd v Trenčíne. Právo podať odvolanie neprináleží tomu, kto sa tohto práva už výslovne vzdal. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku.

Odvolanie môže podať prokurátor pre nesprávnosť ktoréhokolvek výroku /§ 307 ods. 1 písm. a), ods. 2 Trestného poriadku/ a to v neprospech i v prospech obžalovaného /§ 308 ods. 1, ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať obžalovaný pre nesprávnosť výroku, ktorý sa ho priamo týka /§ 307 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať v prospech obžalovaného okrem obžalovaného a prokurátora i príbuzní obžalovaného v priamom rade, jeho súrodenci, osvojiteľ, osvojenec, manžel a druh (pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka obžalovaného). Prokurátor môže tak urobiť i proti vôli obžalovaného /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môžu podať zákonný zástupca obžalovaného, opatrovník obžalovaného a obhajca obžalovaného pre nesprávnosť výroku, ktorý sa priamo týka obžalovaného, a to v jeho prospech. Ak je obžalovaný pozbavený spôsobilosti na právne úkony alebo ak je jeho spôsobilosť na právne úkony obmedzená, môže i proti vôli obžalovaného za neho v jeho prospech odvolanie podať aj jeho zákonný zástupca alebo jeho obhajca /§ 308 ods. 2 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať štátny orgán starostlivosti o deti a mládež pre nesprávnosť výroku, ktorý sa týka mladistvého obžalovaného, a to len v jeho prospech, a to aj proti jeho vôli /§ 345 ods. 1 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať poškodený, ktorý si uplatnil nárok na náhradu škody, pre nesprávnosť výroku o náhrade škody /§ 307 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku/, a to v neprospech obžalovaného. Ak je poškodeným právnická osoba, odvolanie môže podať len osoba oprávnená konať za právnickú osobu / § 68 Trestného poriadku/.

Odvolanie môže podať zúčastnená osoba pre nesprávnosť výroku o zhabaní veci /§ 307 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku/.

Osoba oprávnená podať odvolanie proti niektorému výroku rozsudku môže ho napadnúť aj preto, že taký výrok nebol urobený, ako aj pre porušenie ustanovení o konaní, ktoré predchádzalo rozsudku, ak toto porušenie mohlo spôsobiť, že výrok je nesprávny alebo že chýba.